

**НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ ОБОРОНИ УКРАЇНИ
ІМЕНІ ІВАНА ЧЕРНЯХОВСЬКОГО**

**КАФЕДРА ТЕОРІЇ, МЕТОДИКИ ТА ОРГАНІЗАЦІЇ
ФІЗИЧНОЇ ПІДГОТОВКИ І СПОРТУ**

**ПРОГРАМА
НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ**

1.3.07 СПОРТИВНІ ІГРИ ТА МЕТОДИКА ЇХ ВИКЛАДАННЯ

для підготовки курсантів Національного університету оборони України
імені Івана Черняхівського

Рівень вищої освіти	перший (бакалаврський)
Ступінь вищої освіти	бакалавр
Галузь знань	01 Освіта/Педагогіка
Спеціальність	017 Фізична культура і спорт
Спеціалізації	Фізичне виховання і спорт у Збройних Силах

ПРОГРАМА НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ

1.3.07 СПОРТИВНІ ІГРИ ТА МЕТОДИКА ЇХ ВИКЛАДАННЯ

I. ЦІЛЬОВА НАСТАНОВА

Програма вивчення навчальної дисципліни “Спортивні ігри та методика їх викладання” складена відповідно до освітньо-професійної програми підготовки військових фахівців та забезпечує підготовку курсантів за першим (бакалаврським) рівнем вищої освіти, спеціальністю – “Фізична культура і спорт”, спеціалізацією – “Фізичне виховання і спорт у Збройних Силах” для проходження служби на посадах за призначенням.

Метою викладання навчальної дисципліни “Спортивні ігри та методика їх викладання” є підготовка спеціаліста, який володіє теоретичними знаннями, навичками організації спортивних та рухливих ігор під час проведення основних форм фізичної підготовки та методикою проведення навчально-тренувальних та інших видів занять. Програма передбачає формування у випускників ґрунтовних професійно-педагогічних знань і навичок необхідних для якісної підготовки особового складу військових частин та підрозділів, а також забезпечення належного рівня базових знань та практичних навичок циклу навчальних дисциплін базової підготовки, які забезпечують теоретичну і практичну підготовку викладача фізичного виховання.

Під час засвоєння навчальної дисципліни курсантами набуваються **компетентності**:

1. Здатність до організації оздоровчо-рекреаційної рухової активності різних груп населення.
2. Здатність проводити біомеханічний аналіз рухових дій людини.
3. Вміння реалізовувати набуті знання у повсякденному житті та під час проведення різних форм занять фізичними вправами.

Згідно з вимогами освітньої-професійної програми визначені та сформульовані наступні **результати** навчання:

1. Розвивати основні фізичні якості та їх прояви за допомогою різних засобів та методів.
2. Формувати образ рухової дії шляхом використання різних методів навчання техніці фізичних вправ, застосування сучасної спортивної термінології.
3. Добирати і застосувати ефективні методи навчання рухової дії, а також своєчасну допомогу, у відповідності до етапу навчання. Організовувати та проводити навчально-тренувальне заняття та змагання.
4. Володіти навичками організації рухливих ігор під час проведення основних форм фізичної підготовки.

II. ОРГАНІЗАЦІЙНО-МЕТОДИЧНІ ВКАЗІВКИ

Предметом навчальної дисципліни є вивчення загальних питань теорії спортивних ігор, методики навчання і тренування в спортивних іграх, формування професійно-педагогічних навиків та умінь, необхідних фахівцю в майбутній професійній діяльності.

Науковим фундаментом (науково-методологічною основою) навчальної дисципліни “Спортивні ігри та методика їх викладання” є вимоги законодавчих та інших нормативно-правових актів України з питань фізичної культури та спорту, передові теоретичні розробки сучасної світової та вітчизняної науки з фізичного виховання і спорту у тісному взаємозв’язку з особливостями управлінської діяльності військового керівника з організації і проведення спортивних ігор.

Базисом спортивних ігор та методики їх викладання є закономірності, що вивчаються такими науками як педагогіка, психологія, фізіологія, анатомія.

Міждисциплінарні зв'язки: вивчення дисципліни повинно відбуватись у тісній взаємодії з тематикою дисциплін: “Теорія і методика фізичного виховання”, “Теорія та організація фізичної підготовки військ”, “Загальна теорія підготовки спортсменів та нові технології у фізичному вихованні”.

Навчальна дисципліна вивчається у 2, 3, 4 та 5 семестрах. Курсантами відпрацьовуються 10 тем. Обсяг навчальної дисципліни складає 180 годин / 6 кредитів ЄКТС, з них: під керівництвом викладача – 120 годин (лекцій – 6 год., практичних занять – 102 год., диференційованих заліків – 8 год., екзамен – 4 год.); на самостійну роботу – 60 годин.

Основними видами занять з навчальної дисципліни є лекції, практичні заняття, самостійні заняття, диференційований залік та екзамен.

Механізм реалізації кінцевої мети, досягнення необхідного рівня знань та сформованості вмінь ґрунтується на використанні індивідуального підходу до навчання кожного окремого курсанта, мотивованого їх спонукання до необхідності самостійного розв'язання проблемних питань, які пропонуються викладачем.

Навчальним планом підготовки курсантів зі спеціальності “Фізична культура і спорт” передбачені наступні форми звітності: у 2 та 3 семестрі – диференційований залік, у 5 – екзамен.

Контроль знань та вмінь є складовою частиною навчального процесу і органічно взаємопов'язаний з засвоєнням навчального матеріалу та формуванням професійної майстерності курсантів.

Для перевірки успішності та якості підготовки курсантів застосовуються наступні види контролю:

- поточний контроль;
- самоконтроль;
- підсумковий контроль.

Кількість контрольних заходів, форми їх проведення, періодичність доводяться до курсантів на початку вивчення дисципліни та навчального семестру.

Поточний контроль – оцінювання теоретичних знань і практичних навичок курсанта з конкретної теми. Проводиться викладачами на всіх видах навчальних занять.

Основна мета поточного контролю – постійне отримання викладачем інформації про якість засвоєння курсантами матеріалу навчальної дисципліни, перевірка готовності курсантів до виконання наступних навчальних завдань, а також управління їх навчальною мотивацією.

Форми проведення поточного контролю та критерії оцінки рівня знань визначаються кафедрою. Основні форми поточного контролю: усне опитування, письмовий контроль, виконання нормативів та практичних завдань, виконання та захист рефератів, тощо, передбачених робочою програмою навчальної дисципліни.

У разі порушення курсантом встановленого порядку здійснення контрольного заходу (списування, підміна завдання, використання недозволених матеріалів чи засобів, не виконання практичних нормативів) викладач відстороняє цього курсанта від виконання завдання, робить позначку в журналі обліку навчальних занять, оцінює його роботу в нуль балів (незадовільно).

Курсантам забороняється обмінюватись інформацією у будь-якій формі, або використовувати інші матеріали та засоби, крім дозволених.

Результати поточного контролю використовуються для коригування методів і засобів навчання та враховуються на диференційованому заліку чи екзамені.

Кількість балів для визначення результатів поточного контролю залежить від рівня знань курсанта, вміння використовувати їх при виконанні практичних завдань і нормативів, володіння методикою проведення занять з особовим складом, навичок роботи з електронно-обчислювальною технікою тощо. Результати поточного контролю фіксуються в журналі обліку навчальних занять.

Самоконтроль призначений для самооцінки курсантами якості засвоєння навчального матеріалу з конкретного розділу (теми) навчальної дисципліни. З цією метою в лекційних матеріалах для кожної теми (розділу), а також у практичних завданнях передбачаються питання для самоконтролю. Самоконтроль курсантами здійснюється у формі перевірки своїх знань шляхом усного опитування один одного та взаємного оцінювання якості виконання фізичних вправ та методичних завдань.

Підсумковий контроль проводиться у вигляді диференційованого заліку (екзамену) в термін, встановлений графіком навчального процесу та в обсязі навчального матеріалу, визначеному робочою програмою навчальної дисципліни.

Форма проведення контролю (усна, письмова, практичне виконання завдань та фізичних вправ, комбінована, а також шляхом тестування з використанням технічних засобів), зміст і структура контрольних завдань, білетів, перелік матеріалів, користування якими дозволяється курсанту під час диференційованого заліку чи екзамену (програми, довідники, карти, таблиці, макети та інші посібники) і критерії оцінювання обговорюються на засіданні кафедри і затверджуються начальником кафедри не пізніше ніж за місяць до початку складання контрольного заходу. Вищезазначені матеріали дійсні протягом навчального року, вони є складовою навчально-методичної документації з дисципліни і зберігаються на кафедрі. Можливе поєднання різних форм контролю.

Оцінка за диференційований залік вноситься у екзаменаційну відомість, а за екзамен – у екзаменаційну відомість та Додаток до диплома і вважається остаточною, навіть, якщо вона менша підсумкової оцінки за вивчення дисципліни.

Критерії оцінювання успішності навчання, де навчальним планом передбачено диференційований залік.

Загальний бал складається з двох частин: поточної успішності (максимально 70 балів) та суми балів, що набрані під час складання диференційованого заліку (максимально 30 балів).

Поточна успішність рахується наступним чином:

1. Спочатку визначається сумарний бал за семестр.

$$C_{\text{бал}} = \sum_{i=1}^n O_{\text{НЗ}} + \sum_{i=1}^n (O_{\text{МК}} \times 3), \quad (1)$$

де ОНЗ – оцінка за навчальне заняття (семінарське, групове, практичне);

ОМК – оцінка за рубіжний контроль;

$\sum_{i=1}^n$ – знак підсумовування.

2. Далі вираховується максимальна кількість балів, яку може набрати курсант протягом семестру.

$$\text{махбал} = N_{\text{НЗ}} \times 5 + N_{\text{МК}} \times 5 \times 3, \quad (2)$$

де ННЗ – кількість навчальних занять (семінарських, групових, практичних);

НМК – кількість рубіжних контролів.

3. Вираховується поточна успішність.

$$ПУ = \frac{C_{\text{бал}} \times 70\%}{\text{мах}_{\text{бал}}}, \quad (3)$$

де Сбал – сумарний бал за семестр;

махбал – максимальна кількість балів, яку може набрати курсант протягом семестру.

Бал за диференційований залік складається з питань 3 рівнів складності (в тому числі виконання методичних завдань), які сумарно складають 30 балів (табл. 1).

Курсант може отримати заохочувальні додаткові (штрафні) бали (від 0 до 10 б),

приблизний розподіл яких показаний в таблиці 3. Додаткові (штрафні) бали додаються (віднімаються) до (від) загального балу. Розробка системи нарахування курсанту заохочувальних додаткових (штрафних) балів здійснюється викладачем у відповідності зі специфікою навчальної дисципліни.

Таблиця 1

Відомість проведення диференційованого заліку

№	Прізвище та ініціали	За ведення конспекту	Письмова перевірка знань (теоретична підготовка)				Усна перевірка знань з підготовкою (методична підготовка)				Усна перевірка знань без підготовки (виконання практичних нормативів)				Сума балів
			№ білету	1 питання	2 питання	3 питання	№ білету	1 питання.	2 питання	3 питання	№ білету	1 питання.	2 питання	3 питання	

Таблиця 2

Відомість обліку успішності за екзаменаційний (заліковий) семестр

№	Прізвище та ініціали	Сума балів за РК 1	Сума балів за РК 2	Сума балів за МК	тах бал за поточну успішність	Загальний бал за поточну успішність	Сума балів за ДЗ	Додаткові заохочувальні бали	Штрафні бали	Сума балів за семестр	За шкалою ECTS	За 4-х бальною шкалою	Рейтинг

Таблиця 3

Система нарахування заохочувальних додаткових балів

№ з/п	Вид діяльності курсанта	Заохочувальні рейтингові бали
1.	Виступ на науковій конференції з доповіддю за тематикою дисципліни	міжнародна – 10 балів; місцева – 5 балів
2.	Виготовлення діючого демонстраційного макету або лабораторної установки для навчальних занять за тематикою дисципліни	5 балів
3.	Активна участь в роботі ВНГ (ВНТ) за тематикою дисципліни	5 балів
4.	Інші види роботи курсанта, спрямовані на покращення навчальної матеріально-технічної бази кафедри	До 5 балів
5.	Виконання спортивних розрядів з ігрових видів спорту	II розряд – 3 балів; I розряд – 5 балів; КМС – 7 балів; МС – 10 балів
6.	Участь у змаганнях з ігрових видів спорту	Першість міста (області) – 2 балів; Першість ВВНЗ МОУ – 5 балів; Чемпіонат ЗС України – 5 балів; Чемпіонат України – 5 б балів

Результати за диференційований залік заносяться у таблицю 2. Бал за диференційований залік переводиться у систему ECTS згідно шкали оцінювання (табл. 4).

Курсанти, які не склали диференційований залік з поважних причин, ліквідують академічну заборгованість у термін, встановлений начальником університету. Повторне складання диференційованого заліку допускається не більше двох разів. Друге повторне

складання диференційованого заліку у курсантів приймає комісія, яка створюється начальником кафедри.

Таблиця 4

Шкала оцінювання

За 100-бальною шкалою	За шкалою ECTS	За національною шкалою	За 4-бальною шкалою
90-100	A	відмінно	відмінно
80-89	B	дуже добре	добре
65-79	C	добре	
55-64	D	задовільно	задовільно
50-54	E	достатньо задовільно	
35-49	FX	незадовільно	незадовільно
1-34	F	незадовільно	незадовільно

Для семестрів, де навчальним планом передбачено екзамен, загальний бал складається з двох частин: поточної успішності (максимально 60 балів) та суми балів, що набрані під час складання екзамену (максимально 40 балів). Поточна успішність рахується наступним чином:

1. Спочатку визначається сумарний бал за семестр.

$$C_{\text{бал}} = \sum_{i=1}^n O_{\text{НЗ}} + \sum_{i=1}^n (O_{\text{МК}} \times 3), \quad (4)$$

де $O_{\text{НЗ}}$ — оцінка за навчальне заняття (семінарське, практичне, лабораторне);

$O_{\text{МК}}$ — оцінка за рубіжний контроль;

$\sum_{i=1}^n$ — знак підсумовування.

2. Далі вираховується максимальна кількість балів, яку може набрати курсант протягом семестру.

$$\text{max}_{\text{бал}} = N_{\text{НЗ}} \times 5 + N_{\text{МК}} \times 5 \times 3, \quad (5)$$

де $N_{\text{НЗ}}$ — кількість навчальних занять (семінарських, практичних)

$N_{\text{МК}}$ — кількість рубіжних контролів.

3. Вираховується поточна успішність.

$$\text{ПУ} = \frac{C_{\text{бал}} \times 60\%}{\text{max}_{\text{бал}}}, \quad (6)$$

де $C_{\text{бал}}$ — сумарний бал за семестр;

$\text{max}_{\text{бал}}$ — максимальна кількість балів, яку може набрати курсант протягом семестру.

Бал за екзамен складається з питань 3 рівнів складності (в тому числі виконання методичних завдань (практичних нормативів)), які сумарно складають 40 балів (табл. 1).

Результати за екзамен заносяться у таблицю 2. Бал за екзамен переводиться у систему ECTS згідно шкали оцінювання (табл. 4).

Засобами діагностики успішності навчання навчальної дисципліни “Спортивні ігри та методика їх викладання” виступають: контрольні питання до семінарських та практичних занять; завдання для поточного контролю; індивідуальні завдання; перелік питань теоретичного опитування та письмової перевірки, практичне завдання, завдання до рубіжних контролів; білети до диференційованого заліку та екзамену; які визначаються у робочій програмі навчальної дисципліни.

III. ЗМІСТ НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ

При вивченні навчальної дисципліни використовуються наступні основні поняття і визначення:

арбітр, також **суддя** або **рефері** – людина покликана стежити за тим, щоб змагальна діяльність проходила відповідно до правил гри;

атакуючі дії – активні наступальні техніко-тактичні прийоми, тактичним завданням яких є домогтися перемоги чи переваги в грі над суперником;

бадмінтон – спортивна гра, яка проводиться на невеликому майданчику, поділеному сіткою на 2 рівні частини. На них розташовуються супротивники, які за допомогою ракетки намагаються перекинути волан (пластмасова півсфера з пір'яним або нейлоновим обрамленням) через сітку на іншу половину корту так, щоб супротивник не зміг відбити його назад;

баскетбол (англ. basket - кошик і ball - м'яч) – спортивна гра з м'ячем, у якій беруть участь 2 команди, кожна з яких складається з п'яти гравців. Мета кожної команди – закинути м'яч у кошик суперника;

волейбол – командна спортивна гра, в процесі якої дві команди змагаються на спеціальному майданчику, розділеному сіткою, прагнучі направити м'яч на сторону суперника так, щоб він приземлився на майданчику супротивника (добити до підлоги), або гравець команди, що захищається, припустився помилки;

гандбол (англ. handball, hand - рука і ball - мяч) – командна гра з м'ячем 7х7 гравців (по 6 польових і воротар у кожній команді);

змагання – намагання, прагнення, намір перевершити, перемогти когось у чому-небудь, домагаючись кращих, ніж у когось, результатів, показників;

жеребкування – метод, уживаний з метою встановлення певної черговості, прав та обов'язків на що-небудь, оснований на випадковості;

настільний теніс (пінг-понг) – індивідуальна спортивна гра, яка ведеться за встановленими правилами між двома (одиначна гра) або чотирма (парна гра) учасниками, на спеціальному тенісному столі, розділеному на дві рівні половини сіткою, до виграшу одного із суперників 11 очок при перевазі не менше ніж 2 очка;

матч – спортивна зустріч у командному або особистому змаганні, серія зустрічей між двома чи кількома спортсменами (командами), в якій завчасно встановлюється як і кількість учасників, так і (як правило), персональний склад;

комбінація – поєднання погоджених дій і маневрів двох або декількох гравців для досягнення певної мети;

передача м'яча – основний прийом, який забезпечує взаємодію гравців під час гри;

правила гри – вказівки (вимоги), які встановлюють обмеження на дії гравця. Правило - вимога для виконання якихось умов (норма поведінки) всіма учасниками якої-небудь дії (гри, правопису, судового процесу, організації, установи), за виконання якого передбачено заохочення, а за невиконання покарання;

система гри – певна організація дій команди, основана на функціях гравців і їх розташуванні на майданчику;

спосіб ведення гри – індивідуальні, групові і командні дії гравців, які застосовуються в боротьбі з суперником;

стиль гри – сукупність ознак, що характеризують манеру ведення гри, особливості застосовуваної спортсменом техніки і тактики;

спорт – специфічна форма культурної діяльності людини і суспільства, спрямована на розкриття рухових можливостей людини в умовах суперництва;

спортивне змагання – захід, що проводиться організатором спортивних заходів з метою порівняння досягнень спортсменів та визначення переможців відповідно до правил спортивних змагань з видів спорту та затвердженого організатором спортивних заходів

положення про ці змагання, що відповідає визначеним центральним органом виконавчої влади у сфері фізичної культури і спорту вимогам;

стратегія гри – сукупність загальних закономірностей підготовки спортсмена та ведення змагальної боротьби;

тактика гри – сукупність індивідуальних, групових і командних способів нападу і захисту, які на основі правил гри пристосовуються до методів боротьби суперника до різноманітних умов гри;

тактична підготовка – педагогічний процес, направлений на досконале оволодіння тактичними діями і забезпечення їх високої ефективності в ігровій та змагальній діяльності;

тактичний прийом – певний спосіб рішення конкретної тактичної задачі, використовуваний спортсменом під час змагань;

теніс (англ. tennis) або великий теніс – вид спорту, у якому грає двоє гравців один проти одного, або дві команди по два гравці в кожній, команда проти команди, на майданчику - корті, поділеному навпіл поперечною сіткою. Мета гри - перекинути ракеткою м'яч через сітку на бік партнера так, щоб м'яч упав у межах майданчика суперника і той не зміг його відбити назад.

техніка гри – сукупність спеціальних рухів, визначених правилами, що дозволяють розв'язувати рухові завдання у конкретних ігрових умовах;

технічна підготовка – процес, спрямований на опанування спортсменом системи рухів, яка відповідає особливостям обраної спортивної дисципліни;

тренування – система підготовки організму людини з метою пристосування його до підвищених вимог і складних умов роботи й життя;

фізична підготовка – це комплекс заходів щодо фізичного вдосконалення військовослужбовців, спрямований на розвиток загальних і спеціальних фізичних якостей, формування військово-прикладних навичок, виховання морально-вольових і психологічних якостей;

фізична готовність – це ступінь оволодіння встановленими стандартами фізичної підготовки, які забезпечують здатність військовослужбовців ефективно виконувати завдання за призначенням відповідно до займаних посад (військових спеціальностей);

фізична підготовленість – це визначений навчальними нормативами рівень розвитку загальних і спеціальних фізичних якостей, володіння військово-прикладними навичками, що характеризує функціональний та морально-психологічний стан військовослужбовців;

футбол (від англ. foot - нога, ball - м'яч) – це командний вид спорту, в якому метою є забити м'яч у ворота суперника ногами або іншими частинами тіла (крім рук) більшу кількість разів, ніж команда суперника.

Послідовність вивчення та методика викладання дисципліни передбачає послідовне проведення всіх видів занять, що сприяє зменшенню часу між поданням матеріалу, його сприйняттям і закріпленням.

Структурна побудова дисципліни, розподіл навчального часу за темами та видами навчальних занять наведена у розділі IV.

Тема 1. Історія футболу, тактика і техніка гри.

Історія розвитку футболу. Результати виступу збірної команди України на міжнародних змаганнях та Олімпійських іграх. Правила гри в футбол. Заходи попередження травматизму на заняттях з футболу.

Тема 2. Методика навчання прийомам і діям гри у футбол, організація змагань.

Основи техніки футболу. Основи тактики футболу. Методика навчання техніки та тактики гри у футбол. Організація та проведення змагань з футболу.

Тема 3. Методика навчання прийомам і діям гри у міні-футбол, організація змагань.

Основи тактики гри в міні-футбол. Основи техніки гри в міні-футбол. Методика навчання техніки та тактики гри у міні-футбол. Особливості організації та проведення змагань з міні-футболу.

Диференційований залік 1.

Тема 4. Історія гандболу, тактика і техніка гри.

Історія розвитку гандболу. Результати виступу збірної команди України на міжнародних змаганнях. Правила гри в гандбол. Заходи попередження травматизму на заняттях з гандболу.

Тема 5. Методика навчання прийомам і діям гри у гандбол, організація змагань.

Основи техніки гри в гандбол. Основи тактики гри в гандбол. Методика навчання техніки та тактики гри в гандбол. Організація та проведення змагань з гандболу.

Диференційований залік 2.

Тема 6. Історія баскетболу, тактика і техніка гри.

Історія розвитку баскетболу. Рівень результатів виступу баскетболістів України на чемпіонатах Європи та Світу. Правила гри в баскетбол. Заходи попередження травматизму на заняттях з баскетболу.

Тема 7. Методика навчання прийомам і діям гри у баскетбол, організація змагань.

Основи техніки гри у баскетбол. Основи тактики гри у баскетбол. Методика навчання техніки та тактики гри у баскетбол. Організація та проведення змагань з баскетболу.

Тема 8. Методика навчання прийомам і діям гри у волейбол, організація змагань.

Основи техніки гри в волейбол. Основи тактики гри в волейбол. Методика навчання техніки та тактики гри в волейбол. Організація та проведення змагань з волейболу.

Тема 9. Методика навчання прийомам і діям гри у теніс, організація змагань.

Основи техніки гри у теніс. Основи тактики гри у теніс. Методика навчання техніки та тактики гри у теніс. Організація та проведення змагань з тенісу.

Тема 10. Методика навчання прийомам і діям гри у бадмінтон, організація змагань.

Основи техніки гри в бадмінтон. Основи тактики гри в бадмінтон. Методика навчання техніки та тактики гри в бадмінтон. Організація та проведення змагань з бадмінтону.

Екзамен.

**V. ПЕРЕЛІК КОМАНДНО-ШТАБНИХ (ТАКТИКО-СПЕЦІАЛЬНИХ) НАВЧАНЬ, ВОЄННИХ ІГОР,
КУРСОВИХ РОБІТ (ПРОЕКТІВ), ІНДИВІДУАЛЬНИХ ЗАВДАНЬ**

Назва командно-штабного (тактико-спеціального) навчання, оперативної (тактичної) задачі, воєнної гри, курсової роботи	Розподіл часу		
	Усього годин	У тому числі	
		У класах	На місцевості
Командно-штабні (тактико-спеціальні) навчання	-	-	-
Воєнні ігри	-	-	-
Курсові роботи (індивідуальні завдання)	-	-	-

VI. РЕКОМЕНДОВАНА ЛІТЕРАТУРА

1. Закон України "Про фізичну культуру і спорт", затверджений постановою Верховної Ради України від 24 грудня 1993 року № 3809-ХІІ – 20 с.

2. Концепція розвитку фізичної підготовки і спорту у Збройних Силах України на період до 2020 року.

3. Наказ Генерального штабу Збройних Сил України від 11. 02. 2014 № 35 "Про затвердження Тимчасової Настанови з фізичної підготовки у Збройних Силах України".

4. Фізичне виховання, спеціальна фізична підготовка та спорт : підручник / колектив авторів; за ред. Ю.С. Фіногенова. – К : НУОУ ім. Івана Черняхівського, 2014. – 468 с.

5. Забезпечення фізичної підготовки військовослужбовців: навч. посіб. / Барков В.І., Вербин Н.Б., Глазунов С.І., Жембровський С.М., Петрачков О.В. – К.: НУОУ, 2016 р. – 88 с. інв. № 8290.

6. Фізична підготовка у військах. Практичні рекомендації: навч.-методич. посіб. / під ред. О.В. Петрачкова. – Київ : НУОУ, 2017. – 282 с.

7. Бабушкін В.В. Баскетбол у вузі. / В.В. Бабушкін – Харків: Основа, 1992. – 166с.

8. Баскетбол: Підручник для вузів фізичної культури // Під. ред. Ю.М. Портнова. – М. : Фізкультура и спорт, 1997. – 480с.

9. Веселовський А.П. Спортивні ігри з методикою навчання / Дрогобич: РВВ ДДПУ ім. Івана Франка , 2008. – 216 с.

10. Вернигора В. В., Фролова Л. С. Спортивні ігри : настільний теніс, бадмінтон : навчально-методичний посібник. – Черкаси, 2015. – 69 с.

11. Губенко А.Я. Организация и судейство соревнований по волейболу. / А.Я. Губенко – М. : ФиС, 1998.-108с.

12. Драчук А.І. Теорія і методика викладання гандболу: Навчальний посібник. 2-е вид., доповнений і перероблений – Вінниця, 2011 – 154 с.

13. Зеленцов А.М., Лобановский В.В. Моделирование тренировки в футболе. / А.М. Зеленцов, В.В. Лобановский – К.: Здоровье, 1985. – 210с.

14. Игнатъева В.Я. Гандбол. / В.Я. Игнатъева. // учебник – М. : Физическая культура, 2008. – 384 с.

15. Качалин Г.Д. Тактика футбола. / Г.Д. Качалин – М.: ФиС, 1986. – 128с.

16. Комплексные упражнения, игры и эстафеты [метод. пособие] Л.: ВИФК, 1991. – 30 с.

17. Настільний теніс : з методикою викладання : навч. посібник / уклад.: Пензай С.А., Семенов А.А. – Умань: ВПЦ "Візаві", 2014. – 219 с.

18. Мазола Р.С., Приступа Є.Н., Вацеба О.М. Індивідуальне тренування баскетболістів. / Р.С.Мазола, Є.Н. Приступа, О.М. Вацеба – Львів, 1993. – 90с.

19. Олещук В.В. Навчання основних прийомів при грі в ручний м'яч. / В.В. Олещук – Луцьк, ВДУ; 1998. – 84с.

20. Платонов В.М., Булатова М.М. Фізична підготовка спортсмена. / В.М.Платонов, М.М. Булатова // навч. посіб. – К.: Олімпійська література, 1985 – 320 с.

21. Платонов В.Н., Гуськов С.И. Олимпийский спорт. / В.Н. Платонов, С.И. Гуськов – К. : Олимпийская литература, 1997. – С.215-218.

22. Портных Ю.И. Спортивные игры и методика преподавания. / Ю.И. Портных – М.: ФиС, 1986. – 320с.

23. Пічугін М.Ф., Грибан Г.П., та ін. Фізичне виховання військовослужбовців / За ред. Г.П. Грибана. – Житомир: ЖВІНАУ, 2010. – 820 с.

24. Офіційні правила баскетболу 2014 р.

25. Правила змагань з волейболу 2017 р.

26. Правила змагань з гандболу 2016 р.

27. Правила змагань з тенісу 2017 р.
28. Правила гри у футбол 2016 р.
29. Правила гри у футзал 2015 р.
30. Смирнов Ю.Н. Бадмінтон: Учебник для институтов физической культуры. М. : Физкультура и спорт, 1990. – 159с.
31. Спортивні ігри / За ред. А.В. Івойлова, В.А. Титаря. – Харків: Основа, 1993. – 216 с.
32. Спортивные игры: техника, тактика, методика обучения: Учеб. для студ. высш. пед. учеб. заведений / Под ред. Ю.Д. Железняка, Ю.М. Портнова. – М.: Издательский центр “Академия”, 2002. – 520 с.
33. Соломонко В.В., Лисенчук Г.А., Соломонко О.В. Футбол. / В.В. Соломонко, Г.А. Лисенчук, О.В. Соломонко // Підручник для студентів вищих навчальних закладів фізичного виховання і спорту. – К.: Олимпийская литература, 1997. – 286 с.
34. Термінологічний словник зі спортивних ігор: / І.Г. Цап, М.І. Цап. — Івано-Франківськ: НАІР, 2013. — 72 с.
35. Футбол, міні-футбол та методика його викладання / О. І. Андрощук, І. М. Соболенко // Умань: ВПЦ “Візаві”, 2013. – 118 с.

Розглянуто і ухвалено на засіданні кафедри
теорії, методики та організації фізичної підготовки і спорту
Протокол від “08” серпня 2019 року № 1

Начальник кафедри теорії, методики та організації фізичної підготовки і спорту
підполковник
“09” серпня 2019 року.

Назарій ВЕРБИН